

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.042 van 29 april 2015
in de zaak A. 209.461/XIV-35.106**

In zake : X
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Alain Tytgat
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden Vlieslaan 68/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:

1. de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent
Harlekijnstraat 9
2. de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
kantoor houdend te 1030 Brussel
de Gaucheretstraat 92-94
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Du Bois
kantoor houdend te 1500 Halle
Vandenpeereboomstraat 66-68

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juli 2013, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing, op 12 juni 2013 genomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij zijn beroep tegen een weigeringsbeslissing

van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) wordt geacht niet te zijn ingediend”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De Belgische Staat heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 4 december 2013. De Belgische Staat heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 december 2014.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alain Tytgat, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Daan Lernout, die *loco* advocaat Kris Du Bois verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker verklaart zich op 6 december 2012 een tweede maal vluchteling in België. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 9 april 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 7 mei 2013 tekent verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een ter post aangetekende brief van 15 mei 2013 deelt toegevoegd griffier I. Verlooy “voor de hoofdgriffier” van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeker mee dat zijn beroep met toepassing van artikel 39/69, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) niet op de rol kan worden geplaatst aangezien het “geen woonplaatskeuze in België bevat”. In deze brief wordt erop gewezen dat verzoeker binnen een termijn van acht dagen zijn beroep in overeenstemming dient te brengen met de voorwaarden van de genoemde bepaling en dat een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd wordt geacht niet te zijn ingediend.

Met een ter post aangetekende brief van 12 juni 2013 deelt griffier K. Rosier “voor de hoofdgriffier” van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeker mee dat zijn beroep met toepassing van artikel 39/69, § 1, zesde lid, van de vreemdelingenwet wordt geacht niet te zijn ingediend en dat zijn verzoekschrift niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd. Verzoeker wordt eraan herinnerd dat het verzoekschrift binnen acht dagen na de ontvangst

van de brief met vraag tot regularisatie diende te worden geregulariseerd, dit met toepassing van artikel 39/69, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en overeenkomstig de voorwaarden van artikel 39/69, § 1, derde lid, en artikel 39/78 van die wet. Dit is de bestreden “beslissing”.

IV. Aanduiding verwerende partij

4. Met een brief van 28 november 2014 heeft Raad van State aan de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op dat ogenblik tussenkomende partij, gevraagd “zich te beraden over de vraag of de tussenkomende partij niet als verwerende partij moet worden aangewezen”. Ter terechtzitting verklaart de Belgische Staat niet akkoord te gaan met haar eventuele aanwijzing als verwerende partij.

5. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet over een eigen rechtspersoonlijkheid beschikt doch als zodanig onder de Belgische Staat ressorteert. Daarom moet in principe deze laatste als verwerende partij in het proces voor de Raad van State worden betrokken.

Het verweer van de Belgische Staat dat niet hij maar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de auteur is van de beslissing van 9 april 2013 die door verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aangevochten, is niet relevant. Het betreft te dezen immers geen cassatieberoep waarbij de verwerende partij in de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen thans noodzakelijkerwijze ook partij zou zijn.

Verder belet het voorgaande niet dat de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die als auteur van de bestreden “beslissing” moet worden beschouwd, het best ter verdediging ervan optreedt.

Derhalve wordt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door enerzijds de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en anderzijds de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als de verwerende partij aangeduid.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

6. Om na te gaan of een beroep tot nietigverklaring tegen een bepaalde handeling ontvankelijk is, moet in de eerst plaats worden nagegaan of met die handeling werd beoogd de rechtsorde te wijzigen of een wijziging ervan te beletten. Administratieve maatregelen die geen rechtsgevolgen hebben, die geen onmiddellijk nadeel kunnen berokkenen omdat de rechtstoestand er niet door wordt gewijzigd, zijn niet vatbaar voor vernietiging.

7. Naar luid van artikel 39/69, § 1, vierde, vijfde en zesde lid, van de vreemdelingenwet, zoals ingevoegd door de wet van 6 mei 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende asiel en migratie’, richt de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voorkomend geval een brief aan de verzoekende partij “waarin meegedeeld wordt waarom het verzoekschrift niet is ingeschreven op de rol en waarbij die partij verzocht wordt binnen acht dagen haar verzoekschrift te regulariseren”, wordt de verzoekende partij die haar verzoekschrift tijdig regulariseert “geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan” en wordt “een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd [...] geacht niet te zijn ingediend”.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot de voornoemde wet van 6 mei 2009 heeft geleid, wordt dienaangaande overwogen dat het overnemen in de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de analoge regeling als die geldt voor de Raad van State een zeer dringende aangelegenheid betreft, dat “de vermelde zaken [...] thans verplichtend op de rol [worden] ingeschreven doch [...] steeds tot depistagearresten [leiden], wat een carrousel inhoudt, geen meerwaarde biedt voor de rechtsbescherming en een ontoelaatbare belasting op de organen van de Raad zijn diensten inhoudt” en dat

“het niet langer op de rol inschrijven van deze zaken past in het kader van bestrijding en voorkoming van gerechtelijke achterstand”. (*Parl. St. Kamer*, 2008-2009, nr. 1787/001, 4) De nieuwe regeling had dus duidelijk tot doel een einde te stellen aan de omslachtige en zonder meerwaarde bevonden praktijk waarbij met een arrest werd vastgesteld dat het verzoekschrift niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd.

8. Met de brief van 12 juni 2013 deelt een toegevoegd griffier “voor de hoofdgriffier” van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van het aldus gewijzigde artikel 39/69, § 1, zesde lid, van de vreemdelingenwet aan verzoeker mee dat zijn verzoekschrift wordt geacht niet te zijn ingediend. Deze brief brengt op zichzelf geen rechtsgevolgen teweeg doch vormt enkel de mededeling van een rechtsgevolg voor verzoeker dat rechtstreeks uit de wet zelf voortvloeit, met name dat verzoekers verzoekschrift wordt geacht niet te zijn ingediend. Het is slechts wanneer een verzoeker na ontvangst van een brief van de griffie betwist dat zijn verzoekschrift moet worden geacht niet te zijn ingediend, dat een kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet nagaan of het beroep al dan niet op de rol moet worden geplaatst. Te dezen heeft verzoeker geen enkel initiatief in die zin genomen doch hij heeft zich meteen tot de Raad van State gewend om de vernietiging te vragen van de “beslissing” die volgens hem in de brief van 12 juni 2013 besloten lag. Die brief bevat echter geen voor vernietiging vatbare handeling.

Aan het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan door verzoekers opmerking in zijn laatste memorie dat niet bewezen is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vóór de brief van 12 juni 2013 een brief naar verzoeker zou hebben gestuurd met de mededeling waarom zijn verzoekschrift niet werd ingeschreven op de rol en met de vraag het verzoekschrift binnen acht dagen te regulariseren. In het door de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meegedeelde dossier bevindt zich immers een kopie van de brief van 15 mei 2013 waarmee aan verzoeker wordt meegedeeld dat zijn beroep niet op de rol kan worden geplaatst en waarmee hem wordt gevraagd binnen acht dagen zijn

verzoekschrift te regulariseren, evenals een kopie van het bewijs dat die brief dezelfde dag aangetekend werd verstuurd. Bovendien verwijst verzoeker in het verzoekschrift tot nietigverklaring zelf naar “het sturen van de onbegrijpelijke brief van 15 mei 2013, in een taal die de verzoeker (nog) niet begrijpt (het Nederlands) [...] terwijl de sanctie ingeval er geen tijdig gevolg (binnen de zeer korte termijn van 8 dagen) aan gegeven wordt, de niet ontvankelijkheid van het hoger beroep luid[t].” Verzoeker geeft dus toe de brief te hebben ontvangen waarvan hij in de laatste memorie voorhoudt dat noch het versturen noch de ontvangst ervan zouden zijn bewezen.

9. Het beroep tot nietigverklaring is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques, kamervoorzitter,

Daniël Moons, staatsraad,

Carlo Adams, staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas, griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques